

[Niels Ravn.]

konservative folkepartis vegne, er, at der her som på så mange andre områder nu sker en sammenblanding af kompetencen, idet man deler kompetencen på ét område ud på to ministerier. I dette tilfælde er det landbrugsministeren og ministeren for forureningsbekæmpelse, der eventuelt kan tørne sammen. Jeg har nok bemærket mig, at ministeren for forureningsbekæmpelse er indforstået med, at § 7 i hans lov ophæves. Men tilbage bliver, som det klart fremgår af lovforslagets § 31, at der sker en skarp adskillelse af kontrollen med de indenlandsk forbrugte fødevarer og det, vi skal eksportere. Når det drejer sig om kødvarer til udførsel, gælder alene de af landbrugsministeren fastsatte regler, men når det drejer sig om levnedsmidler, som skal afsættes til forbrugerne her i landet, er det ministeren for forureningsbekæmpelse, der er den afgørende. Jeg mener, det kan give anledning til meget store administrative vanskeligheder.

Det påpeges også, at der kan opstå problemer ved indførsel af fødevarer udefra. De skal vel godkendes af ministeren for forureningsbekæmpelse. Så kunne man komme i den situation, at man måske igen skulle eksportere disse varer, og så havde man et nyt problem.

Ikke alene her, men i en lang række love på det seneste, har vi været inde på det problem, at flere ministre — i enkelte lovforslag indtil 4 — er impliceret i den samme lovgivning. Det må give administrative vanskeligheder. Det hele ender da også med, hvilket fremgår af bemærkningerne, at ministeren forudser en udvidelse af administrationen. Der står dog, at noget sikkert skøn herover endnu ikke kan gives. Jeg mener, at inden vi tilendebringer det lovgivningsarbejde, der her er tale om, må vi have et sådant sikkert skøn over, hvor store administrative udvidelser der er nødvendige for at kunne køre denne lovgivning, og om det ikke ville være muligt på en eller anden måde at få en klarere og mere hensigtsmæssig adskillelse af kompetenceområdet de forskellige ministerier imellem. Det er uheldigt, at den samme lovgivning, som har relation til de samme varer, skal administreres af to forskellige ministre, alt efter om det er til forbrug her i landet eller til eksport.

Søren Jensen (Hasseris): Hr. Buchart Petersen udtalte glæde over, at der var kommet skred i tingene, og at vi nu har fået forslaget frem. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har det allerede for mere end et år siden været forudset, at dette lovforslag skulle fremsættes, således at man i stedet for at lave en lov om indenrigs kødkontrol og en anden lov om udførsel af kød kunne få samlet bestemmelserne i én lov. Derfor har det også overrasket mig, at landbrugsministeren til trods for den rigelige tid til forberedelsen ikke har nået at få fremsat forslaget før nu, og at der tilsyneladende dette til trods heller ikke har været tid til at høre de interesserede erhverv.

Det er vist første gang, denne lovgivning er fremme til revision uden at have været ude til høring hos de såkaldte interesserede parter, som omfatter både den private handel, slagterierne og landbrugets organisationer. Jeg kunne egentlig godt lide at vide, hvad årsagen er til, at en gammel praksis nu er brudt, og at man her ser bort fra den erfaring, som de mennesker og virksomheder, der har arbejdet med disse ting, har indhøstet.

Selve lovforslagets indhold kan der ikke gøres særlige indvendinger imod, for det er en sammenskrivning af bestemmelser i de to omtalte love, bestemmelser, der i praksis har vist sig at fungere udmærket, og som har medvirket til, at dansk køds og danske fødevarers sundhedsmæssige standard er fint placeret i sammenligning med andre lande, hvilket jo også har bevirket, at vi i forhold til andre har kunnet indhente en overpris på vore landbrugsprodukter. Vi må fortsat være interesseret i at bevare et godt renommé for de danske landbrugsprodukter.

Der er ting i lovforslaget, som venstre ønsker nærmere drøftet og belyst under det kommende udvalgsarbejde. En af de ting, vi dér vil tage fat på, vil jeg nævne allerede nu. Det er forholdet til ministeren for forureningsbekæmpelse og hans beføjelser i medfør af levnedsmiddeloven, således som det er beskrevet i dette lovforslags § 31. Principielt mener vi, at levnedsmiddelovgivningen bør være samlet og sortere under landbrugsministeren, hvilket også er tilfældet i de fleste andre lande, også lande, som regeringen ved andre lejligheder bruger som et forbillede.